

בש"פ 2304/15 - מדינת ישראל נגד ראייד גביש, עומר אגבאריה, מוחמד רחאל, אמיר טאהא

בבית המשפט העליון

בש"פ 2304/15

לפני: כבוד השופט מ' מוז

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

- המשיבים:
1. ראייד גביש
 2. עומר אגבאריה
 3. מוחמד רחאל
 4. אמיר טאהא

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשע"ה (13.4.2015)

בשם המבקש: עו"ד מорן פולמן

בשם המשיב 1: עו"ד גיל דבר; עו"ד תומר שורץ

בשם המשיב 2: עו"ד אברהם חיורי

בשם המשיב 3: פטור מהתייצבות

עמוד 1

החלטה

בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיבים, לפי § 21(א); (סמכיות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

בנושא למשבים 3 ו-4 ניתנו החלטות נפרדות. המשיב 3 נתן את הסכמתו לבקשת להארכת המעצר, ועל כן הורית ביום 13.4.2015 על הארכת מעצרו ב-90 ימים, או עד למתן פסק הדין בעניינו, לפי המוקדם. אשר למשב 4, תסkick המעצר בעניינו טרם הוכן, ולפי בקשתו מתן החלטה בעניינו יעוכב עד לאחר קבלת התסקיר, ובינתיים הורית על הארכת מעצרו עד להחלטה אחרת.

ההחלטה זו עוסקת, אם כן, במקרים 1 ו-2 בלבד.

האישום והליך המעצר

1. ביום 14.4.2014 הוגש כתוב אישום נגד המשיבים יחד עם שני נאשמים אחרים (להלן: **הנאשם 5 והנאשם 6**, יחד יקראו **כולם** **נאשמים**), אשר תוקן לאחר מכך פעמיים.

לפי כתוב האישום המתוקן, בראשית שנת 2014 נדברו ביניהם המשיבים 1 ו-2 ליבוא סמים לישראל. לשם כך רכשו סם מסוכן מסווג חשיש במשקל של כ-12 ק"ג מסוחרי סמים לבנונים. המשיב 1 עמד עם הסוחרים בקשר במטרה שיעבירו את הסם לישראל דרך ירדן, והמשיב 3, שהיה בקשר עם המשיב 2, היה אחראי על הפעלת בלדרים שידאגו להעברת הסם מירדן לישראל. ביום 26.2.2014 הועברו הסמים לירדן והגיעו לידי בלדר ירדני, שתפקידו היה להעבירם לידי הבלדרים הישראלים. לשם ביצוע ההעברה עמדו המשיבים 1 ו-3 בקשר טלפוני ישיר עם הבלדר הירדני. ביום 10.3.2014 העביר הנאשם 6 לבלדר הירדני כרטיס סים ישראלי לשם קידום עסקת הייבוא. בין התאריכים 12-22 במרץ 2014 נעשו מספר ניסיונות לתאם מועד ולגייס את הכספי הדרוש לביצוע עסקת הייבוא, בהם היו מעורבים המשיבים 1 ו-2 והנאשם 6. לבסוף הוחלט כי המשיב 4 יבצע את החדרת הסמים לאرض יחד עם הנאשם 5. לצורך ביצוע העסקה הסייע המשיב 3 את המשיב 4 והנאשם 5, ברכבת ששכר המשיב 2, אל גדר הגבול עם ירדן. בהגעים לגבול, קיבלו לידם המשיב 4 והנאשם 5 את הסמים בשני תיקים ומשהחו לוחזר נעצרו על ידי כוחות המשטרה כשבירותם הסמיים.

עקב כל זאת יוחסה לנאים כולם עבירה של קשר רפואי פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); למשבים יחד עם הנאשם 5 יוחסו עבירות של יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודה**), בצוירף סעיף 29 לחוק, וסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, בצוירף סעיף 29 לחוק; ולנאשם 6 יוחסו עבירות של ניסיון לייבוא סם מסוכן, ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד וסייע לייבוא סם מסוכן - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה, בצוירף סעיף 25 לחוק, וסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר הנאים עד לתום ההליכים נגדם. בבקשתה נטען לקיומן של ראיות לכואורה ועילות מעוצר. הוזכר גם העיקרון המנחה שהותהו בפסקית בית משפט זה, לפיו הכלל בעבירות יבוא וסחר במסמכים מטער עד תום ההליכים. כן צוין עברם הפלילי של המשיבים.

3. בדיעו שהתקיים ביום 1.5.2014, הסכימו המשיבים 2 ו-4 לקיומן של ראיות לכואורה ובית המשפט קמא הורה על מעצרם עד החלטה אחרת, תוך שהוא מפנה אותם לעירית תסקירות מעוצר. החלטה זהה ניתנה לגבי המשיבים 1 ו-3 בדיעו שנערך ביום 18.5.2014.

4. בתסקיריהם הטען המעוצר שהוגשו לבית המשפט קמא בנוגע למשיבים 2 ו-4, לא המליך שירות המבחן על שחרור לחופפת מעוצר.

5. ביום 18.6.2014, לאחר קבלת התסקירים ושמיעת טיעוני הצדדים בעניין, החליט בית המשפט קמא (כב' השופט ע' עילובני), כי מאחר שלא הוצגה לגבי המשיבים 2 ו-4 חלופת מעוצר שיש בה כדי לאין את מסוכנותם, יש לעצור אותם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

בתסקיריהם שהוגשו לבית המשפט קמא בנוגע למשיבים 1 ו-3 צוין כי רמת מסוכנותם גבוהה וכי אין המליצה לשחרורם לחופפת מעוצר. לאור זאת, בדיעו ביום 19.6.2014, הסכימו המשיבים 1 ו-3 למעצרם עד תום ההליכים. בהתאם, הורה בית המשפט לעצור גם אותם עד לתום ההליכים נגדם.

6. ביום 11.1.2015, הארין בית משפט זה, בהסכמה המשיבים, את מעצרם ב-90 ימים החל מיום 14.1.2015 (בש"פ 72/15, השופט מלצר). כן הורה למדינה להשלים את המצאת כל חומריה החוקירה בתיק לידי הסגנורים תוך 30 ימים, וקבע שאלתו לא תעשה כן, יהיו המשיבים רשאים להציג חלופות מעוצר הדזוקות ולבקש עירית תסקيري מעוצר לגבייהם, שיונחו בפני בית משפט זה בעת שתוגש לו בקשה נוספת להארצת מעוצר.

7. בחולף 30 ימים מההחלטה השופט מלצר, המשיבים 1, 3 ו-4 הגיעו בבקשתו לעיון חוזר בהחלטת המעוצר ולערית תסקיר. בנסיבותיהם נדחו על ידי בית המשפט בנימוק שככל חומריה הועברו לידי ההגנה, אך תוך קביעת שיכולו לפנות בבקשתה לעירית תסקיר לבית המשפט קמא, לאחר שייצעו חלופות מעוצר הדזוקות.

המשיבים 1 ו-2 פנו לבית המשפט קמא, וזה הורה ביום 12.3.2015, בהסכמה הצדדים, על הכנת תסקירים מעוצר לגבייהם, אשר יובאו בפני בית משפט זה במסגרת הבקשה להארצת המעוצר.

ההליכים בתיק העיקרי

8. כתב האישום הוקרא ביום 5.5.2014, אך המענה נדחה מספר פעמיים נוכח אייחור בהעברת חומר החקירה מטעם המדינה וחילופי סגנור. שמיעת פרשת הוהכות הchallenge רק ביום 10.11.2014, וזאת לאחר שתוקן כתב האישום על דרך הוספה ארבעה עד תביעה. המשך שמיעת הוהכות התקיים בדיעו מיום 30.11.2014 לאחר שבמהלך אותו

החודש נדחה דיון בשל בקשה נוספת לעיון בחומר חקירה, ודיון נוסף נוסף בוטל בשל אילוצי בית המשפט. במהלך החודשים ינואר עד מרץ 2015 נערכו מספר דיוני הוכחות נוספים כאשר במקביל הוגשوا בקשה נוספת בסופות מטעם המשיבים שעניין קבלת חומריה חקירה. בדיון ביום 3.3.2015קבע בית המשפט כמו שאנו מודיעי הוכחות נוספים במהלך חודש אפריל, חרף התנגדותם של המשיבים.

פסקרי מעצר עדכניים

9. ערבית הדיון בבקשת זו הוגש תסקירי מעצר עדכניים מטעם שירות המבחן בעניינים של המשיבים 1 ו-2. בנוגע למשיב 1 צוין כי הוא הסתגל ללא בעיות ממשמעת לכללי המעצר, שומר על ייחסים טובים עם שאר העצורים ואף מלא תפקיד של תומך באלה החוקיים לתמיכה ולסייע. העובד הסוציאלי בבית הסוהר התרשם כי הוא עבר תהליך של שינוי חיובי בתקופת מעצרו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם שגישתו של המשיב מניפולטיבית, וכי רמת הסיכון להישנות מקרים דומים מצדיו לא פחתה. עוד נקבע שהמפתחים שהוצעו על ידו לא יכולים לעמוד במשמעות הפיקוח, ולכןן לא הומלץ על שחרורו.

באשר למשיב 2קבע שירות המבחן, כי לא חל שינוי בעמדותיו ובתפיסותיו לגבי מעצרו, למראות התרומותה העובד הסוציאלי כי אף הוא עבר תהליך של שינוי חיובי בהתקנותו. צוין, שמאז מעצרו הנוכחי המשיב הורשע בעבירה של הדחה בחקירה, עליו הוא לא לocket אחריות. לכן, נקבע כי לא ניתן לשולח רמת סיכון להישנות מעשים דומים למיוחס למשיב ולפריצת גבולות. מתוך שתי חלופות המעוצר שהצעה המשיב, מפקחת אחת לא הגיעו לשתי פגישות שנקבעו עמה, ולגביה השניה נקבע שאינה מתאימה.

הבקשה להארכת מעצר ותגובה המשיבים

10. בבקשת המדינה להארכת מעצר, בבקשתה ו בדיון בעל-פה, נסמכת על מסוכנות המשיבים, הנלמדת ממהות העבירות המיוחסות להם, כמפורט לעיל, ממספר העבירות ומביצוען בחבורה וטור תכנון מוקדים. המסוכנות מתחדשת נוכח המלצות השליליות של שירות המבחן, שלא השתנו גם בתסקיריהם העדכניים, וכן עברם הפלילי המכובד, הכלול ריצוי מאסרים ארוכים בגין עבירות סמיים חמורות.

באשר להליך העיקרי הוברר, כי עד כה התקיימו ישיה מועדי הוכחות, כאשר חלק מהמועדים שנקבעו נדחו לבקשת ההגנה. צוין, כי נכון לעת זהו קבועים שני מועדי הוכחות לחודש אפריל ועוד ארבעה לחודש Mai. להערכת באთ כוח המדינה, בששת המועדים הקבועים צפואה התקדמות משמעותית בשמייעת התקיק.

11. מנגד, טענו באי כוחם של שני המשיבים, כי הימשכות ההליכים בתיק נובעת מעיכובים מצד המבקרת בהעברת חומריה החקירה להגנה, כאשר עדין לא הכל הועבר. צוין שיש עוד عشرות עדים שצפויים להעיד, ולהערכתם ההליכים צפויים להמשך עוד עת רבה.

המשיבים הדגישו את ההתרומות החיוביות של העובדים הסוציאליים מהtentangot המשיבים ומהשינוי שኒיכר

בגישתם. בא כוחו של המשיב 1 טען, כי עמדת מרשו לגבי מעצרו זה לא השתנהה משום שהוא ממשיר לטען לחופותו, ואין לזקוף זאת לחובתו. בא כוח המשיב 2 סבר שהתקיר לגביו מרשו מצדיק את שחרורו, ולמצער את שליחתו לעירית תספיר נוסף ובדיקת חלופה נוספת.

12. בתגובה לטענות אלה, טענה באת כוח המדינה, כי העברת חומר החקירה הושלמה ב-16.2.2015, וכי אין חומר נוסף או שינוי בתעוזות החיסין. כל חומר נוסף שנתקבקש לאחר מכן בגין חומר קירה שהיה על המאשינה להעביר להגנה. המדינה מתנגדת לשילוח המשיב 2 לתספיר מעצר נוסף בטענה שלא ניתן לתת בו אמון, וכן מילא לא יהיה ניתן לשחררו לחלופת מעצר.

דין והכרעה

13. לאחר עיון בבקשתו ושמיעת טענות הצדדים, אני נענה לבקשת המדינה להארכת מעצר המשיבים 1 ו-2 מבוקש.

14. אכן, בהליך העיקרי בעניינים של המשיבים חלו עיכובים, ונראה שחלקם נבע מהתנהלות התביעה והמשטרה. כמו כן נראה כי למטרות הניסיונות האחראוניים לזרוע את קצב התקדמות שמיעת התקיק, הוא צפוי להימשך עוד תקופה לא מבוטלת.

15. עם זאת, המשיבים 1 ו-2 מואשמים בעבירות חמורות, המקומות חזקתן מסוכנות. חזקה זו מתגברת נוכח נסיבות ביצוע העבירות ועברם הפלילי המכבד. לחובת המשיב 1 עומדות 3 הרשותות קודמות, בהן עבירות יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים, בגין נגזרו עליו בעבר עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. לחובת המשיב 2 יש 9 הרשותות קודמות, בכללן בעבירות סמים, כמו גם רכישה או החזקת נשק שלא כדין, איומים וUBEIRUT RAKOSH. בגין עבירות אלה הוטלו עליו בעבר 6 עונשי מאסר לתקופות שונות.

16. גם תסקרי המעצר העדכניים בעניינים של המשיבים אינם חיוביים. נקבעה בהם רמת מסוכנות גבוהה והעדר חלופות מעתיאות. בכלל, נדרש טעמים מבוססים וככדי משקל לסתיטה הממליצה של שירות המבחן, וכך לא הוצגו (בש"פ 9354/02 מדינת ישראל נ' גידניאן (5.11.2002), בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (18.4.2007)).

17. לאור האמור, ובשים לב לכך שמדובר בהארכת מעצר שנייה בלבד, הCPF נוטה נגד שחרור המשיבים 1 ו-2.

18. מעצרם של המשיבים 1 ו-2 מוארך אפוא ב-90 ימים החל מיום 14.4.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 26039-04-14 לפי המוקדם.

ניתנה היום, ל"י בניסן התשע"ה (19.4.2015).

